

Sygn. akt II UK 340/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku Z. B.  
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w E.  
o prawo do emerytury,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 maja 2015 r.,  
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku  
z dnia 29 kwietnia 2014 r., sygn. akt III AUa 1093/13,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2014 r., III AUa 1093/13, Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację wnioskodawcy Z.B. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Elblągu z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w E., którym oddalono jego odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 7 stycznia 2013 r., odmawiającej przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, po ustaleniu, że wnioskodawca nie legitymował się 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach i w związku z tym nie spełnił przesłanek określonych w art. 32 w związku z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.).

W skardze kasacyjnej od tego wyroku, zaskarżając go w całości, pełnomocnik wnioskodawcy zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie – art. 32 ust. 1, 2 i 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, § 2 ust 1 i 2, § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz poz. 6 działu V wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia. Pełnomocnik zarzucając także na naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § 1 w związku z art. 391 k.p.c., oraz art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w innym składzie, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania, w tym kosztach zastępstwa procesowego.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniono istotnymi zagadnieniami prawnymi – „Czy wykonywanie przez pracownika prac w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (...), które jest podstawą do przyznania emerytury w wieku niższym, musi w każdym przypadku oznaczać wykonywanie literalnie takiej pracy w pełnym wymiarze czasu pracy niezależnie od tego, z którą z wymienionych w wykazie prac w szczególnych warunkach mamy do czynienia. W szczególności, czy wykonywanie „prac malarskich konstrukcji na wysokości” w ten sposób, że pracownik część czasu pracy przeznaczą na czynności przygotowawcze (ustawienie rusztowania i oczyszczenie powierzchni do malowania), a w pozostałym czasie maluje konstrukcje na wysokości, wyklucza dopuszczalność uznania tak wykonywanej pracy za świadczoną w szczególnych warunkach wskutek niespełnienia warunku stałej znacznej szkodliwości dla zdrowia lub stałego znacznego stopnia uciążliwości wykonywanego zatrudnienia. Czy intencją ustawodawcy było uznanie, że tylko osoby, które w pełnym wymiarze pracy wyłącznie malują konstrukcje na wysokości i nie wykonują żadnych innych czynności istotowo koniecznych dla wykonania tego rodzaju pracy malarskiej mają prawo do emerytury w wieku niższym”, oraz „Czy zarządzenie nr 16 Ministra

Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.Urz. MRiRW z 1988 r. nr 2 poz. 4) może być podstawą prawną do ustalenia wieku emerytalnego, rodzaju prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie której prawo do emerytury przysługuje osobom wymienionym w art. 184 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wstępnie trzeba przypomnieć, że ograniczenia dopuszczalności wnoszenia skargi kasacyjnej wynikają z konstytucyjnej roli Sądu Najwyższego w systemie organów wymiaru sprawiedliwości. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 499 ze zm.), rolą tego Sądu w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości pozostaje zapewnienie w ramach nadzoru zgodności z prawem oraz jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych i wojskowych przez rozpoznawanie kasacji oraz innych środków odwoławczych, podejmowanie uchwał rozstrzygających zagadnienia prawne i rozstrzyganie innych spraw określonych w ustawach. Skarga kasacyjna nie jest więc (kolejnym) środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, z uwagi na przeważający w jej charakterze element interesu publicznego. Służy ona kontroli prawidłowości stosowania prawa, nie będąc instrumentem weryfikacji trafności ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia, stąd też ewentualna możliwość dalszego postępowania przed Sądem Najwyższym, stanowi uprawnienie dodatkowe (por. art. 177 ust. 1 Konstytucji), które może zostać obwarowane szczególnymi przesłankami, w tym określonymi w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.

Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

- 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,

2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,

3) zachodzi nieważność postępowania lub

4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu cytowanego przepisu uznaje się zagadnienie dotychczas niewyjaśnione i nierozwiązane w orzecznictwie, a więc cechujące się nowością i którego rozstrzygnięcie może sprzyjać rozwojowi prawa. W utrwalonym orzecznictwie przyjmuje się, że powołanie się na tę okoliczność wymaga, obok sformułowania tego zagadnienia, także przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania, dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (por. postanowienia: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11, z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004 nr 7-8, poz. 51, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, Lex nr 180 841), przy czym podstawa taka nie zachodzi, jeżeli Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii tego zagadnienia prawnego i wyraził swój pogląd we wcześniejszych orzeczeniach, brak nadto okoliczności uzasadniających zmianę tego poglądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP – wkładka z 2003 r. nr 13, poz. 5).

W sprawie natomiast, wskazane zagadnienia prawne mają charakter pozorny, zaś uzasadnienie skargi kasacyjnej w istocie sprowadza się do polemiki z ustaleniami poczynionymi przez Sąd drugiej instancji, jak i ich oceną prawną sprowadzającą się do stwierdzenia, że wnioskodawca w spornych okresach pracy nie wykonywał prac w szczególnych warunkach, o których mowa w poz. 6 działu V wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Za wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2008 r., II UK 306/07 (OSNP 2009 nr 21-22, poz. 290), warto powtórzyć, że nie jest dopuszczalne uwzględnianie do okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, innych równocześnie

wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika.

Tym się kierując, na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

I.n